

CEO MARCEL LEVI OVER 'ZIJN' ENGELSE ZIEKENHUIZEN:

'Londen is voorbereid op grote aantallen patiënten'

Door de coronacrisis is internist Marcel Levi, die aan het hoofd staat van de Londense ziekenhuizen, bijna onophoudelijk aan het werk. 'Ik denk dat we het met alle capaciteit die we nu genereren kunnen redden.'

Hij had het tevoren al gemaaild: 'Ik heb nu een 100- à 120-urige werkweek.' Geen wonder, internist Marcel Levi, CEO van het University College London Hospitals (UCLH), leidt normaal gesproken zeven Londense ziekenhuizen, maar in deze 'coronatijden' leidt hij alle zeventien ziekenhuizen in Centraal- en Noord-Londen. En nee, dat doet hij niet helemaal alleen, zegt hij aan de telefoon: 'Ik doe de overall coördinatie en een collega focust op de ic-behoefte, weer een ander doet de workforce – we hebben de taken verdeeld.' Momenteel, vertelt hij, maken 'zijn' ziekenhuizen zich op voor grote aantallen patiënten. Levi: 'Dat betekent dat we alle ziekenhuizen in Centraal- en Noord-Londen hebben gereorganiseerd en grote groepen patiënten hebben verplaatst. We hebben gelukkig een flink aantal specialistische ziekenhuizen: alle kinderen gaan nu naar het Great Ormond Street Hospital, alle neurologie naar het Queen Square Hospital, alle traumatologie naar het orthopedische ziekenhuis. De vrijgekomen capaciteit in de andere ziekenhuizen hebben we omgezet in drie soorten *covid wards*. Ten eerste gewone ziekenhuisafdelingen voor covid-patiënten die niet naar huis kunnen, of die zuurstof

nodig hebben. Dan: medium care, waar patiënten non-invasieve ventilatie krijgen. Je kunt daarmee veel patiënten van de beademing afhouden. En ten slotte hebben we al onze operatie- en verkoeverkams omgebouwd tot *intensive care wards*.'

Levi denkt dat Engeland qua aantal patiënten ongeveer gelijk loopt met Nederland, en een week of twee achterloopt op Italië. Over dat land wil hij nog wel wat kwijt: 'Ik heb veel contact met Italiaanse collega's. Het is een drama daar en het slokt de zorgverleners volledig op, maar het is ook wel wat zwaar aangezet in de media. We zien elke dag dezelfde beelden op tv, van hetzelfde ziekenhuis met dezelfde dokters. Als je kijkt naar het aantal intensiverepatiënten per ziekenhuis, dan zijn die getallen lager dan hier.' De zorg van mensen – bij sommigen, die

'Ik krijg ongeveer tweeduizend mails per dag'

wat verder van de ziekenhuizen afstaan, zou hij het eerder 'paniek' willen noemen – is volgens Levi dat de aanstaande sterke stijging van het aantal patiënten in Londen de opname- en ic-capaciteit te boven gaat. 'Ik denk dat we het met alle capaciteit die we nu genereren en nog gaan genereren, kunnen redden. Er wordt bovendien een extra ziekenhuis uit de grond gestampt in het ExCeL International Exhibition Centre. Daar zal, onder leiding van het leger, een ic met vijfhonderd bedden worden ingericht.'

Hoe ziet uw gemiddelde dag eruit momenteel, alleen maar vergaderen?

'Nee hoor. Ik sta 's ochtends om vier uur op. Dan fiets ik een uur, daarna snel douchen en aan het werk. Wat extreem irritant is, is dat alle sportscholen dicht zijn – een onbegrijpelijke beslissing. Maar *so be it*. Veel contacten lopen via e-mail, ik krijg ongeveer tweeduizend mails per dag; ik heb veel medewerkers en probeer voor iedereen zo toegankelijk mogelijk te zijn. Zij benaderen mij met hun vragen en problemen – dat kunnen ook hun angsten en zorgen zijn. Dat is een enorme last, maar het is ook heel fijn als je mensen een adequaat antwoord kunt geven. Verder heb ik op vaste tijden meetings, ook 's avonds. Dat doen we telefonisch of via Skype. Tussendoor ben ik steeds dingen aan het regelen. De lijst is eindeloos. Net vanochtend heb ik bijvoorbeeld geregeld dat er voor de zorgverleners die momenteel op de ic werken en veel stress ervaren, een psychologieservice wordt ingericht.

Heb je een moeilijke dienst gehad, dan kun je daar telefonisch een van onze eigen psychologen of psychiaters te spreken krijgen. En we hebben vanochtend goede deals gesloten met hotels rondom de ziekenhuizen, zodat stafleden die verder weg wonen, daar kunnen overnachten.'

Wanneer zet u zichzelf 'uit'?

'Normaal gesproken gaat dat vanzelf wel goed. Nu heb ik een plan voor mezelf gemaakt: twee uur voordat ik ga slapen lees ik geen e-mails meer. En dat uurtje fietsen in de ochtend is ook heilig. Ik wil mezelf fit en vrolijk houden, anders is het de komende tijd niet vol te houden.'

U deed altijd ook nog patiëntenzorg. Dat zit er nu niet meer in, neem ik aan.

'Jawel. Ik heb mijn poli tot de helft teruggebracht en handel bijna alles telefonisch af, en verder doe ik twee dagen in de week

patiëntenzorg: een dag in de week intensive care – ik ben onlangs snel bijgeschoold! – en een dag spoedeisende hulp. Het is bevredigend om klinisch werk te doen, dat geeft mij bovendien de gelegenheid om veel interactie te hebben met mensen in het ziekenhuis. Dus ben ik gewoon ingeroosterd. Dat is ook nodig, want ongeveer 20 procent van het personeel is niet aanwezig, omdat ze zelf in isolatie zijn of omdat ze een zieke huisgenoot hebben. Dan is de regel dat je een tot twee weken thuis blijft. Dat wordt nu overigens wel wat minder omdat we veel meer gaan testen. Op de ic's is er net als in Nederland normaal gesproken één verpleegkundige per patiënt. We hebben dat opgerekt naar één verpleegkundige per drie patiënten. Onze verwachting is dat dit op den duur één op zes zal zijn. En één dokter per vijftientig patiënten. Dan kun je dus niet meer de maximale kwaliteit van zorg leveren, daarover moet je eerlijk zijn.'

'We kunnen niet meer de maximale kwaliteit van zorg leveren'

Vanochtend, vertelt Levi, had hij nog overleg met collega's die op de hoogte zijn van de situatie elders in het Verenigd Koninkrijk. 'In Londen zijn ook veel meer patiënten dan elders. De groei gaat hier ook veel sneller. Londen is een grote stad waar mensen dicht op elkaar zitten. Maar de omstandigheden zijn elders onvergelijkbaar veel lastiger. Om een idee te geven: wij zijn hier nu massaal bezig onze testcapaciteit te vergroten. Dat lukt ons – niet zo snel als we zouden willen, maar elke dag gaat het wat beter. We hebben in Londen grote researchinstituten die hun laboratoria, reagentia en medewerkers ter beschikking hebben gesteld. Maar in Cornwall, waar enige honderdduizenden mensen wonen, kunnen ze maar vijftien testen per dag doen. En het duurt drie dagen voordat er een uitslag is.' Met zo'n gebrekkige infrastructuur zijn de gevolgen van de uitbraak niet te managen, verwacht Levi.

Maar over het beleid van de Britse overheid wil hij niets zeggen. 'Ik hou me daar verre van. Dat is iets voor geschiedschrijvers. Ik vind al die zelfbenoemde experts die er totaal geen verstand van hebben, maar wel hun mening ventileren extreem irritant. In Engeland is de leiding in handen van epidemioloog Chris Whitty, de *chief medical officer*, en internist Patrick Vallance, de *chief science officer*. Ik ken ze beiden goed, want het zijn specialisten in mijn ziekenhuis. Dat zijn hele goede mensen, op alle fronten. Als zij iets verzinnen, wie ben ik dan om daar kritiek op te hebben. We doen wat zij adviseren.' ■

web

Meer over dit onderwerp vindt u onder dit artikel op medischcontact.nl.

Marcel Levi doet nog twee dagen in de week patiëntenzorg – 'Daardoor heb ik veel interactie met de mensen in het ziekenhuis'.

